

Sygn. akt IV U 363/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasinski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 lutego 2015 r. (Nr (...) - (...))

w sprawie R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala R. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.02.2015 r. do dnia 09.06.2018 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz R. W. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 363/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lutego 2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej R. W. prawa do dalszej wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy. Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 29 stycznia 2015 r. nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona R. W.. W uzasadnieniu odwołania podniosła, że z uwagi na dotyczące ją bardzo poważne schorzenie onkologiczne, tj. obustronny synchroniczny rak piersi po leczeniu operacyjnym, chemioterapii i radioterapii, jest nadal niezdolna do pracy (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie podnosząc, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i pozwoliły uwzględnić odwołanie (k. 4-5).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

R. W., urodzona (...), była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, ostatnio, na mocy decyzji (...) Oddział w S. z dnia 31 stycznia 2013 r., od dnia 1 lutego 2013 r. do 31 stycznia 2015 r. (decyzja k. 27 a. r.).

W dniu 17 grudnia 2014 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 28 a. r.) Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS orzekł, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 31 stycznia 2017 r. (orzeczenie z dnia 8 stycznia 2015 r. k. 30 a. r.). Wobec powyższego orzeczenia Prezes ZUS złożył zarzut wadliwości (k. 31 a. r.), w wyniku czego ubezpieczona została przebadana przez Komisję Lekarską ZUS. Organ ten stwierdził, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie z dnia 29 stycznia 2015 r. k. 33 a. r.). W wyniku powyższego, zaskarżoną decyzją z dnia 6 lutego 2015 r., (...) Oddział w S. odmówił R. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 34 a. r.).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy onkologa oraz kardiologa. Biegli sądowi w opinii stwierdzili u ubezpieczonej obustronny, synchroniczny rak piersi z zajęciem regionalnych, pachowych węzłów chłonnych w 2010 r. (dodatni wywiad rodzinny i mutacje genetyczne (...), (...), zwiększające ryzyko zachorowania, wznowy, przerzutów), stan po chemioterapii adjuwantowej 6 cykli, stan po RTG-terapii na obszar klatki piersiowej i dołów pachowych, nadciśnienie tętnicze, guzki tarczycy, podejrzenie choroby H., stan po obustronnym laparoskopowym usunięciu obu jajników w kwietniu 2015 r. (profilaktyka raka jajnika), objawy ubytków hormonalnych oraz zaburzenia depresyjne. W ocenie biegłych, ubezpieczona jest czasowo, częściowo niezdolna do pracy od 1 lutego 2015 r. do 9 czerwca 2018 r. (opinia k. 15-17).

R. W. z zawodu jest sprzedawcą. Zawód ten wykonywała przez 14 lat. Pracowała również jako wydawca magazynowy. Aktualnie nie jest aktywna zawodowo (świadczenia pracy k. 5-8 a. r., okoliczności niesporne-wyjaśnienia ubezpieczonej k. 29).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie R. W. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Stosownie zaś do art. 12 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 wspomnianej ustawy, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Całkowicie niezdolną do pracy jest zaś osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

W niniejszej sprawie sporną była okoliczność niezdolności do pracy ubezpieczonej.

Aby ustalić powyższe, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych onkologa oraz kardiologa. Z opinii biegłych wynika, iż ubezpieczona jest czasowo, częściowo niezdolna do pracy od 1 lutego 2015 r. do 9 czerwca 2018 r.

Biegły kardiolog oceniając stopień zaawansowania schorzenia i jego przebieg u badanej stwierdził, iż jest ona zdolna do pracy. W ocenie jednak onkologa, ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy w wyżej wymienionym okresie. Zdaniem onkologa, R. W. wymaga stałej kontroli onkologicznej, a rokowania względem jej pozostają bardzo niepewne. Na skutek przebytego leczenia raka piersi-mastektomii obustronnej z limfadenektomią oraz RTG-terapii na obszar klatki piersiowej i obu pach, występują u ubezpieczonej obrzęki limfatyczne obu kończyn górnych upośledzające sprawność obu kończyn górnych. Występują drętwienia palców, bóle kończyn górnych oraz drętwienia nóg. Powyższe uniemożliwia wykonywanie przez ubezpieczoną normalnej pracy fizycznej. Biegły zwrócił również

uwagę na wskazanie podjęcia przez ubezpieczoną terapii psychiatrycznej lub psychologicznej. Wyżej wymienione okoliczności nie pozwalają badanej na podjęcie normalnej pracy, zgodnej z kwalifikacjami. Jednocześnie, w opinii zaznaczono, iż w przypadku powstania nowych okoliczności, tj. wznowy choroby nowotworowej lub pogorszenia ogólnego stanu z powodu zaostrzeń współistniejących chorób należy zaktualizować orzeczenie biegłych.

Sąd uznał opinię biegłych za wiarygodną i miarodajną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej. Opinia ta została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się ze zgromadzoną dokumentacją lekarską. W ocenie Sądu wnioski zawarte w opinii powołanych w sprawie biegłych są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Na uwagę zasługuje, iż powyższa opinia nie została zakwestionowana przez żadną ze stron. Należy podkreślić, iż przy ocenie biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, PiZS 1988/7/62). Mając na uwadze kwalifikacje i doświadczenie zawodowe ubezpieczonej, która przez ponad 14 lat pracowała jako sprzedawca, stwierdzić należy, iż dotyczące R. W. schorzenia onkologiczne oraz ich następstwa aktualnie nie pozwalają na wykonywanie przez nią pracy na wyżej wymienionym stanowisku. Wobec powyższego należy uznać ją za częściowo niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zauważyć należy, iż organ rentowy nie zakwestionował spełnienia przez ubezpieczoną pozostałych przesłanek warunkujących nabycie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Tym samym, R. W. wypełnia wymagania określone w art. 57 art. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1078) oraz w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.